

BoniOuderBulletin

JAARGANG 46 NUMMER 3 JULI 2025 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

Thema:

Reflectie

met o.a.

Rector Hanneke Schreuder zwaait af

Leerlingen en ouders blikken terug

Hoe wordt jouw kind een betrokken wereldburger?

De hal met de grote kaars

inhoud

Uit de ouderraad

3

Die van mij

3

Interview met Hanneke Scheuder

De mensen maken de school!

4

Wat ik misschien wel het leukste vind, zijn alle vriendschappen

6

Laat het middelbare onderwijs een constante zijn

8

Interview Filosofiedocent

Sjimmie Lensen

Nu je er toch bent, kun je er net zo goed zijn

10

Van de rector

12

Oproep: Sluit je dan aan bij de redactie van de BOB!

13

Hoekje

14

redactioneel

Thema

Reflectie

We sluiten het schooljaar af. Een mooi moment om terug te kijken op het jaar, op wat we geleerd hebben, wat we achter willen laten en hoe we verder willen gaan. De kracht van reflectie is groot, zeker ook in het onderwijs. In deze editie van de BOB kijken we samen terug en ook altijd een beetje vooruit.

Zeven jaar geleden interviewde Ariën de destijds nieuwe rector Hanneke Schreuder. Nu sprak hij haar opnieuw, een afscheidsinterview, terugblikkend op haar tijd op het Boni. Roel reflecteert op het thema reflectie met filosofiedocent Sjimmie Lensen, een gesprek over betekenisvol zijn en hoe je als ouders je kind kan helpen een betrokken wereldburger te worden. Gert kijkt met andere ouders terug op hun eigen middelbare schooltijd en vergelijkt dit met het huidige onderwijs. Zelf sprak ik met vier eindexamenleerlingen over wat ze meegemaakt hebben in hun jaren op het Boni en wat ze andere leerlingen willen meegeven nu ze zelf afzwaaien. We sluiten zoals gewoonlijk af met een prachtig hoekje van de school, dit keer omgedoopt tot ‘Hanneke’s Hoekje’, waar Arianne met de rector over sprak.

Veel dank ook aan Heleen voor haar unieke illustraties en aan Erik voor de mooie foto's!

Veel leesplezier!

Simone van Alphen

Hoofdredacteur BOB

uit de ouderraad

Afsluiten

“Het voorzitterschap van de ouderraad heb ik begin juni al overgedragen, maar toen er afgelopen donderdag twee vlaggen gehesen konden worden, kon ik mijn Boni-tijd echt met een goed gevoel afsluiten. Het ging om zes jaar vwo, vijf jaar havo, vijf jaar ouderraad en drieënhalf jaar medezeggenschapsraad (mr). Laten we zeggen dat we het Boni beleefd hebben en hopelijk iets hebben bijgedragen. Het was een bewogen tijd met corona, de verbouwing en het lustrum, maar dat maakte het ook dynamisch en interessant. Na een jaar alleen online vergaderen had ik nog geen enkel ouderraadlid ‘echt’ ontmoet, maar dat weerhield me er niet van om het voorzitterschap over te nemen en mr-lid te worden. Op die manier heb ik het Boni samen met mijn kinderen meegemaakt en daar heb ik nooit spijt van gehad.

Aansluiten op behoefte

Komend jaar staat er weer van alles op de planning voor de ouderraad. Na een geslaagde thema-avond over de gevaren van vaperen en alcohol wordt er gewerkt aan meer continuïteit op dit onderwerp. Zo hopen we nog meer ouders te bereiken en in te spelen op de vragen en twijfels die er leven. Dat is tenslotte een belangrijke rol van de ouderraad, aansluiten op de behoefte die ouders hebben in contact met school en andere ouders. Daarbij blijven we zoeken naar onderwerpen, ideeën en organisatiehulp. Laat het weten als je een actieve bijdrage wil leveren aan de ouderraad via ouderraad@boni.nl.”

Colette van den Adel

Bedankt...

Bedankt Colette, voor alle jaren inzet!

die van mij

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

Oefenen in loslaten

Die van mij wordt bijna 18. Een mijlpaal. Terwijl zijn schooltijd nog niet voorbij is, voelt het voor mij soms al als een soort afronding. Mijn rol als ouder verandert. En dat besef komt in aanloop naar zijn verjaardag binnen.

Samen met zijn vader blader ik door foto's. Daar is hij, op zijn nieuwe fiets voor het eerst op weg naar het Boni. Het lijkt een leven geleden. Inmiddels staat hij aan de vooravond van 6V, met de eerste examenstress én -feesten van zijn vrienden dit jaar al achter de rug.

Ik vroeg hem hoe hij zijn tijd op het Boni ervaart. “Ik had geen andere school willen hebben,” zei hij meteen. Leuke klasgenoten, fijne docenten, veel uitjes – het zijn mooie herinneringen. Maar hij was ook kritisch, vooral over de communicatie die soms laat of onduidelijk was.

Ik kijk terug op mijn eigen rol. Van elke dag Magister checken tot vergeten dat die app bestaat. Van alles willen plannen tot aan de vooravond van de toetsweek pas vragen of ie eigenlijk wel op schema ligt. In het begin was een fietstocht door de stad nog een avontuur, inmiddels regelt hij zijn leven grotendeels zelf. En ik leer daarin mee.

Er komt nog een belangrijk jaar aan. Hij is er klaar voor. En ik? Ik oefen in het loslaten. Want ook al vliegt hij straks uit, hij blijft altijd dichtbij.

2

terug naar inhoud 3

Interview met Hanneke Scheuder

De mensen maken de school!

Uittredend rector
Hanneke Scheuder
nog één keer in de BOB

Het Boni is in trek. Dit jaar was het aantal aanmeldingen het hoogst van de scholen in de regio Utrecht. “Het geeft aan dat we een goede school hebben”, vertelt rector Hanneke Scheuder in haar laatste maanden voordat ze met pensioen gaat. “Een school wordt gevormd door de leerlingen, de docenten en het ondersteunend personeel, die er elke dag weer voor gaan. De mensen maken de school! Dat was vroeger zo en is nu nog steeds zo. En bij het Boni werken we met heel goede mensen.”

Zijn er dingen veranderd in het onderwijs gedurende jouw loopbaan?

“Eigenlijk verandert de school mee met wat er in de samenleving gebeurt. Als ik één ding moet kiezen, denk ik dat het afleiding is. Leerlingen zijn veel online, krijgen de wereld binnen, maar hebben ook bijbaantjes, sport, veel andere bezigheden. De middelbare school komt daar nu meer bij terwijl de school in het verleden centraler stond. Aan ons de schone taak om ervoor te zorgen dat leerlingen hier op school focus hebben.”

Ga je het werk missen?

“Ik haal enorm veel voldoening uit het werk en de contacten met de collega’s en de leerlingen maar ik denk niet in termen van missen. Er komt nu voor mij wat anders aan. Op 1 september zal ik niet thuis in de hal staan om te kijken wie ik kan verwelkomen zoals ik dat nu op schooldagen doe 😊. Ik ga in ieder geval na

de zomer starten met een koksopleiding en vrijwilligerswerk doen om vluchtelingen te helpen. Twee bezigheden waar ik ook erg naar uitkijk.”

Puberbrein helpen

Reflectie, het thema van deze BOB, is belangrijk voor Hanneke:

“Persoonlijk probeer ik grote keuzes en besluiten altijd te evalueren. Hoe is het gelopen en wat kan ik er van leren? Dat doen we ook met het team op school. En omwille van zorgvuldigheid en goede besluitvorming bouwen we vaak stappen in voordat we een definitief besluit nemen. Dat geeft rust en ruimte om te toetsen,

actueel

opties te verkennen en tussentijds advies in te winnen en te overleggen.

Voor leerlingen is het ook van belang om te leren reflecteren. Ook al is dat soms lastig voor het puberbrein. We moeten hen helpen om de benodigde hersenverbindingen te kunnen leggen, zeg ik wel eens met een knipoog. Bijvoorbeeld door hen te vragen een reflectieverslag te schrijven als er iets is voorgevallen. Maar ook door gewoon in de lessen didactisch te coachen op reflectie.”

Je bent 7,5 jaar rector geweest van het Boni. Hoe reflecteer je daar op?

“Er is veel gebeurd. Toen ik startte, stonden hoog op mijn lijst: renovatie van het gebouw, ontwikkeling van onderwijs en organisatie. Op die vlakken hebben we met de school een mooie ontwikkeling doorgemaakt. Corona kwam daar tussendoor. We hebben geprobeerd om als school, ondanks alle veranderende omstandigheden (school open, dan weer dicht), zo voorspelbaar mogelijk te zijn. Uiteindelijk vonden we daarin een modus met om en om de helft van de klas op school, en de andere helft digitaal.

Qua onderwijs hebben we een mooie stap gemaakt met het maatwerk dat we kinderen kunnen bieden met flexibele mogelijkheden in het rooster. We doen zulk betekenisvol werk. Ook het 100-jarig jubileum staat natuurlijk nog scherp op het netvlies, en ook de bijbehorende Boni-doet -goed-dag waarmee we een groot bedrag wisten op te halen voor het goede doel.”

Het laatste woord is aan jou

“Haha, volgens mij hebben we veel al besproken. De school is in goede handen bij mijn opvolger Robert van der Sijde en het gehele team. Ik kijk dankbaar en met plezier terug op een prachtige Boni tijd. En tegelijk ben ik alweer nieuwsgierig naar de volgende fase in mijn leven.”

TEKST: Ariën Bikker BEELD: Erik Kottier

TROTS OP: Ons team en de positieve flow. Soms heb ik wel eens het idee dat ik alleen nog maar ja hoeft te zeggen. Zoveel goede ideeën en initiatieven op school.

GRAPPIG: De leukste momenten zijn misschien wel de gesprekjes met leerlingen waarin je ze net iets sneller doorhebt, dan ze zelf merken.

HOOGTEPUNT: De jaarlijkse diploma-uitreiking met alle ouders/verzorgers en familie erbij. Je ziet de gemeenschap om de school heen. En je voelt de dynamiek van het afsluiten en starten van een nieuwe fase van de leerlingen. Elk jaar weer een hoogtepunt. Mooi en ontroerend.

Wat ik misschien wel het leukste vind, zijn alle vriendschappen

Leerlingen blikken terug op een mooie Boni-tijd

Het is donderdag 12 juni, de dag dat alle eindexamenleerlingen horen of ze wel of niet geslaagd zijn. Ondertussen druppelen de laatste antwoorden binnen via WhatsApp. Met de examens achter de rug, als ook voor sommigen een welverdiende vakantie met vrienden en uiteraard de nodige feestjes, maken deze eindexamenleerlingen tijd om terug te blikken op de afgelopen jaren op het Boni. Caythlen, Maurits, Vera en Olivier reflecteren op hun schooltijd, geven waardevolle tips aan de huidige leerlingen én blikken ook even kort vooruit.

Hoe kijk je terug op jouw tijd op het Boni?

CAYTHLEN: “Als een ervaring waarbij ik veel nieuwe leuke mensen heb leren kennen en veel geleerd heb. Het Boni heeft een speciaal plekje in mijn hart. De mensen zijn geweldig, de activiteiten zijn leuk en het is echt een soort tweede thuis geworden.”

VERA: “Ik zou bijna willen zeggen dat Boni mijn leven gered heeft. Ik wist nooit goed wat ik wilde, wie ik was en wat mijn plek was. Boni heeft mij de ruimte en steun gegeven om dat te ontdekken waardoor ik me weer goed in mijn vel voelde.”

OLIVIER: Ik vond het een erg leuke tijd met soms wat moeilijkheden maar over het algemeen heb ik het erg naar m'n zin gehad.”

MAURITS: “Ik vond mijn tijd op het Boni erg leuk. Ik heb in deze zes jaar veel nieuwe dingen geleerd en nieuwe mensen leren kennen. Ook heb ik mezelf erg ontwikkeld. Afgelopen jaren waren voor mij heel mooi, leerzaam en vooral ook heel gezellig.”

Wat is je leukste herinnering?

VERA: “Boni geeft je altijd de mogelijkheid om iets extra's te doen, voor mij was dat muziek. Al heb ik genoten van al mijn optredens en plus uren, spande het examenconcert toch echt de kroon.”

MAURITS: “Wat ik misschien wel het leukste vind zijn alle vriendschappen die ik heb gemaakt. Die zijn voor mij heel

waardevol en daarom ook iets wat mij bij gaat blijven voor de rest van mijn leven.”

OLIVIER: “Mijn leukste herinnering was de schoolreis naar Rome, we hebben daar erg veel plezier gehad en veel avonturen beleefd.”

CAYTHLEN: “Die ene keer in de tweede klas toen we patat gingen eten in de natuurkunde les, de eindexamenstunt, alle muziekoptredens, complimenten die ik kreeg tijdens de Engelse les. Allemaal kleine dingen die samen een mooi geheel vormen.”

Wat is voor jou het belangrijkste dat je geleerd hebt?

OLIVIER: “Het belangrijkste wat ik geleerd heb is dat veel leraren eigenlijk best aardig zijn.”

CAYTHLEN: “Doe je best op school en zorg dat je goed meedoet in de klas, maar pak ook je rust. Ga naar dat feestje, ga een rondje lopen met je beste vriend(in), doe wat creatiefs. Voor je het weet is je tijd op het Boni voorbij en dan moet je geen spijt hebben van de dingen die je niet gedaan hebt.”

MAURITS: “De belangrijkste les die ik heb geleerd is dat jezelf vinden en ontwikkelen tijd kost. Het kan soms eng zijn om een langere tijd onduidelijkheid te hebben over wie je bent en wat je wil. Daarom is het belangrijk om geduld te hebben en rustig te wachten op het antwoord. De tijd zal het leren.”

VERA: “Op Boni heb ik geleerd dat als je jezelf bent, dat dan de mensen die het best bij je passen vanzelf naar je toe komen. Echte vrienden waarderen je, wie je dan ook mag zijn.”

Wat wil je de andere leerlingen nog meegeven als tip?

MAURITS: “Neem je tijd, het komt vanzelf wel. Je hoeft vandaag echt nog niet te weten wat je over vijf jaar doet. Dat komt allemaal nog, geniet lekker van het moment en maak je geen zorgen over de toekomst.”

VERA: “Ik raad iedereen aan om niet alles te snel te willen. Alles komt echt goed en zal op zijn plek vallen. Soms heeft dit tijd nodig, neem dus ook de tijd daarvoor.”

OLIVIER: “Doe je best op school en haal er zoveel mogelijk uit, je zit maar een keer op de middelbare.”

CAYTHLEN: “Oké, deze gaat even heel vervelend zijn om te horen, stiekem kan ik het zelf ook niet goed, maar begin alsjeblieft op tijd met leren voor de toetsweek. Probeer zoveel mogelijk je huiswerk te maken, let goed op in de les, maak aantekeningen, kijk als je thuis bent een video over de stof, etc. Het gebeurt namelijk heel vaak dat je een planning maakt waarbij je er later achter komt dat je toch minder tijd had dan verwacht. Leer dus liever vanaf het begin steeds in kleine stukjes, je gaat jezelf daar echt dankbaar voor zijn.”

Hoe ziet de toekomst er voor jou uit?

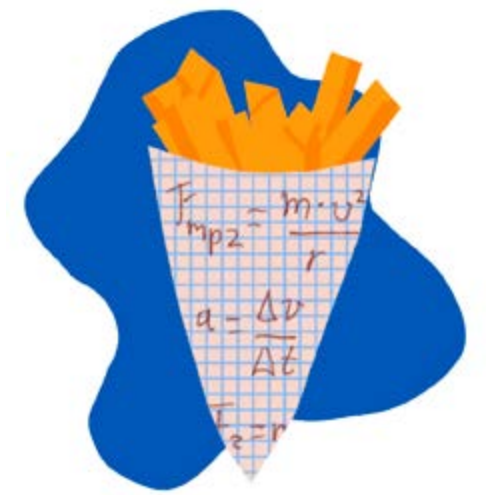
OLIVIER: “Eerst neem ik een tussenjaar en dan studeren!”

CAYTHLEN: “Ik ga waarschijnlijk een examen moeten herkansen omdat ik mijn eigen tip niet goed heb opgevolgd, maar daarna ben ik van plan om Humanistiek te gaan studeren aan de UvH. Tot nu toe lijkt het erop dat ik later een humanistisch geestelijk verzorger zal worden,

maar dat weet ik op deze leeftijd nog niet helemaal zeker.”

MAURITS: “Ik ga militaire systemen en technologie (werktuigbouwkunde) studeren aan het Koninklijk Instituut van de Marine in Den Helder. Daarna ga ik aan de slag als luitenant technische dienst in de Koninklijke Marine. Ik hoop tegen die tijd ook een huisje boompje beestje te hebben.”

VERA: “Ik hoop dat mijn toekomst er heel vrolijk en kansrijk uit zal zien. Ik wil iets dankbaars doen en hopelijk kom ik ooit nog op het Boni terug om andere leerlingen een schooltijd te bezorgen die net zo positief is als het mijne is geweest.”

Laat het middelbare onderwijs een constante zijn

Natuurlijk gaan we dit BoniOuderBulletin voor het thema Reflectie ook even langs bij een paar ouders. Hoe kijken zij terug op hun schooltijd? En hoe verhoudt zich dat tot wat zij meekrijgen van het Boni nu? Wat zijn hun wensen voor het toekomstig onderwijs? We spraken met vijf ouders: Marieke, Bianca, Janneke, Gert en Johan. Samen hebben ze kinderen van verschillende leeftijden en dus in verschillende klassen op het Boni.

Terugblik. De geschiedenis herhaalt zich?

Toeval of niet, maar het valt op dat onze Boni ouders erg positief zijn over hun eigen tijd op de middelbare. Ze roemen de sfeer en de veilige omgeving en de gezellige mensen.
MARIEKE: “Ik vond mijn middelbare schooltijd fantastisch. Dat was ook op het Boni. Ik heb er veel warme herinneringen aan. Vooral buiten de lessen om: de ontwikkeling die je doormaakt, vriendschappen die ontwikkelen, reisjes en nieuwe inzichten.” De anderen beamen dit. **GERT:** “Het Sint Vitusscollege lijkt wel wat op het Boni. Ik vond het leren van al die nieuwe stof echt leuk. Maar vooral de verantwoordelijkheid en dus vrijheid die je kreeg. En die docenten, die sportteams, die literatuur; zo goed en leerzaam. Ik heb er veel van opgestoken, ook over mezelf.” **JANNEKE** herinnert zich met plezier ook nog de leuke activiteiten en creatieve lessen zoals Tekenen. **BIANCA** vond het wel gezellig maar de rest zozo: “Het onderwijs: geen idee. Het was zoals het was. Vond het vooral saai. Behalve Nederlands, dat was een bevlogen docent. De rest was ingeslapen.”

Met de ervaring van toen. Wat zien we nu?

De wereld is nu totaal veranderd ten opzichte van onze eigen middelbare schooltijd. En het onderwijs dan? We vroegen de ouders naar hun kijk op het Boni vergeleken met hun eigen school. Daarbij valt op dat enerzijds het schoolsysteem gelijk lijkt aan vroeger, anderzijds dat er tegenwoordig meer ruimte is voor maatwerk en het individu.
JOHAN: “Wij hadden dezelfde vakken, vergelijkbare grootte van klassen, klassikaal onderwijs, lesduur. Dat komt allemaal min of meer overeen. Het verschil

is dat er nu meer maatwerk wordt aangeboden met de flexuren en keuzes. Ik had zeker wel keuze-opties, maar niet in deze mate.” **GERT:** “Het was best wel klassikaal: de docent sprak en jij luisterde en maakte de opdrachten. Behalve dan met natuurkunde en dergelijke.” **JANNEKE:** “Mijn idee is dat er nu minder aandacht is voor samenwerken en groepservaringen tijdens de lessen. Boni+ uren zijn op zich prima, maar ze zijn nu te vrijblijvend. En daarbij: de vakken die je nu als Boni+ kunt volgen, kreeg iedereen in mijn tijd het hele jaar. Dat was toch beter.” **BIANCA** is blij met het 40 minuten rooster: “Ik denk dat dit veel beter aansluit bij de aandachtsspanne van kinderen in die leeftijd. Van mij zouden er nog meer Boni+ uren ingebracht mogen worden, om nog meer op talenten te richten dan op het standaard curriculum.”

De toekomst: meer skills en bewaken wat er is

Het onderwijs verandert mee met de maatschappij, zoals **HANNEKE SCHREUDER** elders in deze uitgave zegt. Maar laat het middelbare onderwijs alstublieft ook altijd een constante zijn in het leven van vele generaties

jonge mensen. Een plek waar je jezelf kunt zijn, waar je leert te ontdekken wie je bent en hoe je je verhoudt tot de mensen om je heen en de maatschappij. En waar je iets opsteekt waar je mee verder kunt. In dat opzicht hoeft een school nooit te veranderen. Welke tips hebben onze ouders voor de komende jaren?
BIANCA: “Ik denk dat een school in de toekomst veel meer skills moet inbrengen dan kennis. Kennis is overal te vinden, skills moet je ontwikkelen. En dan de bewustwording van je lichaam en geest wat betreft gezondheid. Ook daarin mogen jongeren zichzelf beter leren kennen. **MARIEKE:** “Ik denk dat er best wat meer aandacht zou mogen zijn voor andersoortig onderwijs dat aansluit op de interesse van het kind. Dat zij meer vrijheid hebben om te kiezen wat ze willen leren, minder op kennisoverdracht. De vakken die je soms helemaal niet liggen, dat je die eerder kunt laten vallen.” **JOHAN:** “Digitalisering en AI hebben veel invloed. Het helpt om informatie te vergaren. Tegelijkertijd zul je beter moeten kunnen filteren en verifiëren en (nog) meer IT skills moeten hebben. Alles is op te zoeken, dit vereist andere vaardigheden.” **JANNEKE:** “Ik zou willen inzetten op het overbruggen van verschillen, op verbinding tussen allerlei types en achtergronden. Minder prestatiedruk en meer plezier en saamhorigheid. Dat blijft toch altijd nodig.”

Interview Filosofiedocent Sjimmie Lensen

Nu je er toch bent, kun je er net zo goed zijn

Dit advies geeft filosofiedocent Sjimmie Lensen regelmatig aan zijn leerlingen. In een mooi en lang gesprek reflecteert hij op het thema reflectie, betekenisvol zijn, hoe wereldleiders dat nalaten en hoe ouders hun kinderen kunnen helpen om betrokken wereldburgers te worden.

Om maar eens reflecterend te starten: wil je eens reflecteren op het thema 'reflectie'?

Zoals een goed filosofiedocent betaamt, duidt Lensen eerst wat het woord voor hem betekent. "Het heet niet voor niets re-flectie: re betekent terug en flectie buigen, of omkeren. In de natuurkunde is dit het reflecteren van licht, in de figuurlijke betekenis terugkaatsend licht op een spiegel; je kijkt naar jezelf van buitenaf, denkt als mens terug, heroverweegt en kijkt opnieuw met aandacht. Hoe zit ik erbij?"

En... hoe zit jij erbij?

"Goed! Voor mij is betekenisvol zijn belangrijk in het leven. Ik ben vader van twee dochters van bijna vijf- en twee jaar en ik heb ervaren dat het ouderschap een extra laag van betekenis toevoegt aan het leven. Als ouder ben je per definitie belangrijk voor je kind, zeker in de beginjaren. Zij zijn ook van groot belang voor mij en mijn kijk op het leven. Ook in mijn werk wil ik graag betekenisvol zijn. Ik heb het gevoel dat dit op het Boni als docent filosofie goed lukt, maar ook met alles wat ik daaromheen doe op het Boni."

Wat maakt jouw werk op het Boni betekenisvol?

"Ik ben vijf jaar geleden tijdens de coronapandemie bij het Boni gestart. Dat was geen makkelijke start omdat in het onderwijs menselijk contact en interactie heel belangrijk zijn, zeker bij het vak filosofie. De afgelopen jaren is dat gelukkig weer mogelijk, maar nu is het

aantal leerlingen dat filosofie kiest wat afgenomen, een landelijke trend. Dat vind ik jammer, omdat filosofie gezien alle ontwikkelingen in de wereld juist steeds belangrijker wordt. Doordat ik hierdoor iets minder uren voor de klas sta, geeft het me echter wel de gelegenheid ook op andere vlakken van waarde te zijn voor het Boni."

Hoe geef je hier invulling aan?

"Ik ben actief in drie werkgroepen: Unesco-school, Burgerschap en Transformatieve School. Deze werkgroepen hangen met elkaar samen, ze draaien allemaal om burgerschap. Het centrale doel is leerlingen stimuleren om betrokken wereldburgers te worden: leren samenleven in een diverse, democratische én verbonden wereld. Om dat voor elkaar te krijgen werken we aan de schoolcultuur, zodat de school een plek wordt met nog meer gelijke kansen voor iedereen, waarin iedereen echt ervaart dat je jezelf kan en mag zijn. Dit vraagt een bepaalde betrokkenheid van leerlingen bij de school als mini-samenleving; het Boni is niet alleen een plek waar je iets komt halen, maar ook brengen. Superbelangrijk!"

Interessant is dat we tegenwoordig wereldleiders zien die weinig aan (zelf)reflectie lijken te doen. Waarom is het toch belangrijk dat leerlingen dit wél leren?

"Het Boni is dus een Unesco-school en de essentie van de missie van Unesco zit in de volgende gedachte:

'Since wars begin in the minds of men, it is in the minds of men that the defences of peace must be constructed.' Juist door de recente ontwikkelingen in de wereld is het steeds belangrijker om zelfkritisch te zijn en als wereldburger te leren van andere culturen. Reflectie in de Westerse wereld is vaak gericht op introspectie: wie ben ik, wat voel ik, hoe groei ik? Zelfkritisch zijn wordt dan al snel hoge eisen stellen aan jezelf en van daaruit aan anderen. De Afrikaanse Ubuntu filosofie kent echter de uitdrukking 'ik ben omdat wij zijn' en is meer intersubjectief: wie ben ik in relatie tot anderen, wat betekent mijn bestaan voor de ander, en andersom? Dat laatste lijken wereldleiders steeds minder te beseffen. Ik vind het een van de taken van het onderwijs om leerlingen dit besef wel bij te brengen.

Hoe kunnen ouders hun kinderen ondersteunen bij reflectie om betrokken wereldburgers te worden?

"Laat ik antwoorden met een voorbeeld. Laatst ben ik

Wat een vak!

alle 4 VWO klassen langsgegaan en heb ik aan de leerlingen gevraagd hoe ze denken over het kiezen van het vak filosofie. Het grootste deel van de leerlingen bleek het vak niet of onvoldoende te kennen om een bewuste keuze hierover te kunnen maken. Het ontbreekt dus aan voldoende voorlichting en betrokkenheid van leerlingen bij wat er eigenlijk te kiezen valt. Ouders spelen hierin een actieve rol; hun kinderen erop wijzen dat een keuze voor een vakkenpakket en vervolgopleiding om meer gaat dan wat je er economisch aan hebt en het gesprek met hen aangaan. De denkvaardigheden die je leert bij filosofie kunnen je kritischer maken en ook bescheidener. Dat kan je later helpen een betrokken wereldburger te worden."

Een leven zonder vragen is geen leven', zei Socrates ooit. Welke vraag zou jij aan jezelf willen stellen?

"Ik zou liever niet één vraag willen stellen, ik wil het leven onderzoeken en mezelf en anderen continu vragen blijven stellen. Maar als ik er dan toch eentje moet kiezen, dan zou het zijn wat mij tegenhoudt om meer te doen aan wat me écht aan het hart gaat."

Wat zou je dan antwoorden aan jezelf?

"Ik zou de wereld graag een beetje beter willen achterlaten. Door de tijd en aandacht die ik aan mijn relatie, kinderen, werk en eigen persoonlijke ontwikkeling geef, kom ik daar echter minder aan toe dan ik zou willen. Wel voel ik me als filosofiedocent in de bevoorrechte positie dat mijn werk op zich ook al de potentie heeft om verandering in gang te zetten. Ik ben in een positie waarin ik de leerlingen kan raken, waardoor openheid in hun denken kan ontstaan en ze (weer) nieuwsgierig worden."

Ergo: Wat hoop jij dat leerlingen onthouden hebben als ze later terugdenken aan jouw lessen?

"Mijn stijl van lesgeven is gebaseerd op rust, interactie en vertrouwen. Ik hoop dat leerlingen hierdoor leren dat het van groot belang is om de baas te willen zijn over hun eigen aandacht. Techbedrijven en social media zijn er juist op gericht om de aandacht van jongeren te trekken en vast te houden. Dat doen ze niet in het belang van de jongeren maar in hun eigen belang. Daar moeten jongeren mee leren omgaan en dat vereist veel oefening. Het lezen van een pittige tekst is ook een aandachtsoefening, net als het voeren van een gesprek. Waar geef je je aandacht aan? Als het mij even niet lukt om hun aandacht vast te houden dan probeer ik deze terug te winnen met de uitspraak: 'Nu je er toch bent, kun je er net zo goed zijn... Toch?'

TEKST: Roel Nagelmaeker - BEELD: Erik Kottier

Van de rector

Het is even makkelijker gezegd dan gedaan. Reflecteren; in een tijd dat we werken met volle agenda's, rennen van de ene activiteit naar de andere, scrollen op sociale media en we denken veel te moeten. Toch is het belangrijk om stil te staan en terug te kijken op wat je hebt gedaan, of juist hebt nagelaten. Hoe had het anders gekund? En wat behoud ik?

Voor onze leerlingen is reflectie een opdracht die het brein vaak nog niet helemaal aankan. Juist daarom hebben we hun te leren reflecteren zodat de juiste hersenverbindingen worden aangemaakt. Reflecteren op wat je hebt geleerd, maar ook op hoe je iets hebt aangepakt, wat je moeilijk vond, wat goed ging – en waarom. Ook reflecties die wat dieper gaan: over groepsgedrag, over hoe je voor je mening uit kunt komen, over trots zijn op wat je hebt bereikt of juist over eerlijk toegeven dat je iets verkeerd hebt gedaan zijn waardevol. Reflecteren is niet makkelijk. Het vereist eerlijkheid, lef en soms ook ongemak. De uitdaging ligt bij ons om reflectie voor onze leerlingen een betekenisvolle plek in ons onderwijs te geven. Ook thuis zal reflectie in de weg naar jongvolwassenheid een sleutelrol spelen. We hebben als medewerkers van de school het voorbeeld te geven. Reflecteren op ons werk, op die ene les, op een gesprek, op een genomen besluit, is voor ons aan de orde van de dag, want in de leerling en in elkaar zien we de spiegel van ons werk. Dat betekent dat we iedere dag streven naar een open en op feedback gerichte houding. We kunnen goed onderwijs voor onze leerlingen verzorgen als we bereid zijn te reflecteren op ons denken en doen. We willen iedere dag en iedere les weer samen een stapje verder komen. Immers: samen maken we het Boni.

Hanneke Schreuder

Wil jij graag meer betrokken zijn bij het Boni?

Sluit je dan aan bij de redactie van de BOB!

Wij zijn op zoek naar ouders die het leuk vinden om drie keer per jaar mee te werken aan deze prachtige schoolkrant. In gezellige redactievergaderingen bedenken we samen thema's en aan de hand daarvan bepalen we welke artikelen we willen schrijven. We buigen ons over actuele onderwerpen en interviewen hiervoor verschillende leerkrachten, leerlingen en ouders.

Een laagdrempelige manier om de school beter te leren kennen én tegelijk andere ouders mee te nemen in alles wat er speelt.

Geef je op via redactiebob@boni.nl en sluit je aankomend schooljaar bij ons aan. Professionele schrijverij is niet vereist.

Tot snel,

Simone van Alphen
Hoofdredacteur BOB

Hanneke's Hoekje

De hal met de grote kaars

Een speciaal Hoekje deze keer; het Hoekje van Hanneke Schreuder in de laatste BOB die zij als rector van het Boni mag uitgeven.

Haar favoriete Hoekje in de school is de hoek in de centrale hal waar ze iedere dag weer de grote kaars aansteekt die daar staat. "Voor mijzelf persoonlijk is dit elke dag een kort meditatief momentje in de ochtend", aldus Hanneke. "Het heeft ook een mooie symboliek: elke dag steek je opnieuw het licht aan in de school."

De kaars wordt in de kerk gewijd, maar is niet per se aan het katholicisme gebonden. De kaars draagt het licht uit de hele gemeenschap de wereld in.

In de hoek staan ook het Bonifatius beeld en de kandelaar die de leerlingen bij vieringen gebruiken om kaarsen aan te steken. Bijvoorbeeld tijdens Allerzielen op 2 november of tijdens de Adventviering. Na de verbouwing was de centrale hal een prachtige plek om deze ornamenten een plekje te geven.

Hanneke is deze traditie zelf gestart. De kaars en kandelaar stonden al bij haar oude kantoor. Ze is zelf begonnen met het dagelijks aansteken van de kaars. Dat leidde er al gauw toe dat er een grotere kaars besteld moest worden die het hele jaar mee kon!

Wat ook bijzonder is, is dat de kaars aan het einde van de dag nog steeds brandt. Niemand vindt het nodig te knoeien met de kaars. Hanneke vindt dat een mooi teken, een teken dat dit er mag zijn.

TEKST: Arianne Brouwer BEELD: Erik Kottier

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website. E-mail: redactie.bob@boni.nl

ouderraad

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld. Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD

Colette van den Adel, voorzitter
Carla van Koulil, penningmeester
Karen Vernooij en Fatima Oudrib, secretariaat
E-mail: ouderraadboni@gmail.com

REDACTIE BOB

Arianne Brouwer
Ariën Bikker
Bianca Groenewegen
Gert Heerschop
Maartje Gorter
Marieke Spee
Roel Nagelmaeker
Simone van Alphen (hoofdredacteur)

FOTOGRAFIE

Erik Kottier

ILLUSTRATIES

Heleen Croonen

OPMAAK

Libertas Pascal

**LIBERTAS
PASCAL**

KIJK OOK EENS OP ONZE WEBSHOP

Hadden wij al papier van tomatenplanten en tulpenbollen...; nu hebben we ook VoorBIJ© papier in ons assortiment. VoorBIJ© papier is een ongebleekt, gerecycled papier met bermgrasvezels uit ecologisch beheerde bermen. De bermen zijn zorgvuldig uitgekozen in Het Groene Hart. Ze worden niet wekelijks gemaaid, waardoor bloemen en planten de kans krijgen om te groeien. Kleine insecten en dieren kunnen zo in de berm overleven. Wanneer er wél wordt gemaaid, voor zichtbaarheid en verkeersveiligheid langs de weg, blijft een deel van de groei staan. De insecten en dieren hoeven dan niet te migreren. Zo ontstaat er een betere leefomgeving voor vlinders en bijen. VoorBIJ© papier wordt gemaakt van ongeveer 70% gerecycled papier, 30% maaisel en een klein percentage cellulose voor de stevigheid. Ook wordt er zoveel mogelijk lokaal gewerkt. Zo is het drukwerk CO₂-neutraal. Jij blij, wij blij en natuurlijk de bij blij!

Huisstijlen, boeken, brochures, folders, (ansicht)kaarten, posters, visitekaartjes en veel meer.

Amsterdamsestraatweg 656^d Utrecht (030) 657 20 66 www.libertaspascal.nl www.webshop.libertaspascal.nl